

פרשת עקב (1)

א. רגע לפני שהמסע מסתיים, מנסה משה להנחיל מחדש את הזיכרון: מאין באנו, ולאן אנחנו הולכים, ולפני מי אנחנו עתידים ליתן דין וחשבון.

ב. (יא) השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: (יב) פן תאכל ושבעת וכתים טבים תבנה וישבת: (יג) ויקרך וצאנך ורביץ וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: (יד) ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: (טו) המוליךך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: (טז) המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחרייתך: (יז) ואמרת בלבבך כחי ועצם ירי עשה לי את החיל הזה: [דברים ח, 11 – 17]

ג. על אדמה, במדינה ומתוך ריבונות, כמה קל לשכוח: שלא בזכות אנחנו בעולם, אלא בחסד; שלא אנחנו שליטי תבל ועוצמתנו מוגבלת; שמעפר אנחנו ואל עפר נשוב.

ד. **המגדל / דן פגיס**

לא רציתי לגבה, אבל זכרונות זריזים
שהניחו נדבך על נדבך, כל אחד לנפשו,
נבללו בהמון שפות זרות,
השאירו בי מבואות פרוזים,
מדרגות שלא הובילו, פרספקטיבות שבורות.
ללא תרגמן לעצמי, לא גמור
נעזבתי סוף סוף.
רק לפעמים בפרוזדור מעוקם
עוד קם בי ורץ
כמו רוח פרצים לחש קטן בלי אמר,
ונדמה לי שאני מערבולת אבק, שלרגע
ראשה בשמים,
ולפני שאני מתעורר
מתפורר בי גוש לבני השרופות
ושב אל החומר.